

РЕШЕНИЕ

№ 1513

гр. София, 05.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **11384** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба от Х. С., гражданка на А., с адрес в [населено място] против решение № 714/16.10.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на жалбоподателката е отказано предоставянето на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателката счита, че оспореният административен акт не е надлежно мотивиран, като изложените съображения са формални, без да са изследвани новите обстоятелства, които добросъвестно е посочила. Административният орган не е изпълнил задължението си да се произнесе мотивирано и по отношение сигурността на страната на произход. В тази връзка жалбоподателката твърди, че в решението не е посочено въз основа на какви източници е изготвена цитираната справка за ситуацията в А.. Това е необходимо с оглед преценката за тяхната относимост и актуалност във връзка с изложените мотиви за отказ. Искането до съда е за отмяната на решението, издадено от председателя на ДАБ със законните последици.

Ответникът – председател на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображенията изложени в писмени бележки.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа и становище, че жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, тъй като данните по делото сочат,

че това обжалване е четвърто поред и касае едни и същи мотиви за хуманитарен статут и такъв по чл. 8 от ЗУБ.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 21.11.2012г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от връчването на решението на 08.11.2012 г. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е образувано по молба за закрила на Х. С., вх. № УП 3350/21.01.2012г. Настоящата молба е последваща по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Производствата по предходните три молби за закрила по реда на ЗУБ са приключили с отхвърлени с влезли в сила съдебни актове, които се съдържат в административната преписка. Искането за предоставяне на статут е направено от страна на жалбоподателката и в молба вх. № 689/07.08.2012г.

Видно от регистрационен лист № УП 3350/07.08.2012г. молбата на Х. С. е регистрирана на 07.08.2012г.

В хода на административното производство с жалбоподателката е проведено интервю, за което е съставен протокол рег. № УП – 3350/31.08.2012г. Пред интервюиращия тя заявява, че е пристигнала легално в Б. през 1996г. придружена от двамата си сина. Разказва, че съпругът ѝ и третият им син са пристигнали преди тях в Б. и че семейството ѝ е развивало семеен бизнес, който в последствие е фалирал. Като причина за нежеланието си да се завърне в А., посочва, че от доста време живеят в Б. и желае да работи и живее нормално в страната. Въз основа на тези данни иска предоставянето на хуманитарен статут.

Видно от писмо рег. № Т-6593/21.09.2012г. ДАНС дава мнение, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Х. С..

Производството е приключило с обжалваното решение, с което председателят на ДАБ при МС е отхвърлил последващата молба на жалбоподателката за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като неоснователна. Административният орган е приел, че за Х. С. не са налице материалноправните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предвид липсата на твърдения и доказателства за наличието на основателен страх от преследване, поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплата, екзекуция, наказание или изтезание на кандидатката. В мотивите на решението е извършена и преценка на ситуацията в страната на произход, основана на информацията от справка № 2096/19.04.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд” на ДАБ – МС.

При така установените факти, съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - председателят на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да се предостави статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма.

Възразженията в жалбата, че актът не е надлежно мотивиран са неоснователни. Видно от съдържанието му ответникът е обсъдил посочените от Х. С. причини за търсената закрила, а именно желанието ѝ да притежава валидно български документи и да остане да живее в Б.. В мотивите на решението е извършена и преценка за това

посочените обстоятелства представляват ли основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на закрила. Актът съдържа мотиви и по отношение на ситуацията в страната на произход.

В съответствие с изискването на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ в хода на административното производство е взето становище на ДАНС по подадената молба за закрила. Не се констатираха нарушения на административната процедура, които да са ограничили правото на участие на търсещия закрила или да са довели до неизясняване на факти от бежанската история на жалбоподателката.

Отказът за предоставяне статут на бежанец съответства на материалния закон.

От изявленията на жалбоподателката в проведеното на 31.08.2012 г. интервю е видно, че за нея не е налице основателен страх от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Липсват твърдения и данни, да е била преследвана в родината си, поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, не е била задържана и арестувана.

Основните възражения на жалбоподателката са свързани с отказа на административния орган да предостави хуманитарен статут. От съвкупната преценка на доказателствата по делото и предвид изявленията на Х. С. пред административния орган, не може да се направи извод, че сочените от нея лични пречки за напускане и завръщане в А. представляват основание по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на субсидиарна закрила.

Цитираната разпоредба предвижда, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Липсват данни по делото срещу С. да е налице реален риск от посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Изложените факти относно желанието на жалбоподателката да притежава валидни български документи, за да пребивава легално в страната, да има работа и здравни осигуровки, като основание за предоставяне на хуманитарен статут са обсъждани в предходните производства и са отхвърлени като основание за предоставяне на закрила с влезли в сила съдебни актове. Тези обстоятелства, както и желанието на жалбоподателката да се сдобие с документи, за да живее и работи в страната, сочено като обстоятелство в административното производство, не са сред предвидените от закона основания за предоставяне на закрила по ЗУБ.

Административният орган е обсъдил и актуалната обстановка в страната на произход. Изложените мотиви за липса на обстоятелства, които да обосновават наличието на тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ съответстват на материалния закон. Липсата на изложение в мотивите акта относно източниците, въз основа на които е изготвена справката за ситуацията в А., не представлява съществено нарушение на изискванията за форма. От приложената по делото справка е видно, че същата е изготвена въз основа на подбрани и публично достъпни външни източници на информация, които са надлежно изброени, както и уебсайтовете, на които са достъпни. С оглед на така посочените източници следва да се приеме, че информацията за страната на произход е актуална към момента на издаване на оспорения административен акт и не променя крайните изводи на административния орган за липса на условията по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

По изложените съображения съдът намира, че атакуваното решение отговаря на критериите за законосъобразност по чл. 146 от АПК и подадена срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 11 –ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. С., гражданка на А., против решение № 714/16.10.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: